

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

5835 (2f)

23502 -

23504 (3rd)

5211 (7 fund)

8073-8075
(9 fund.)

929

5-96

ՀՀՀՀ
5835

(27)

ԵՐԵՎ ՃԱՓՔ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱՐՈՏ

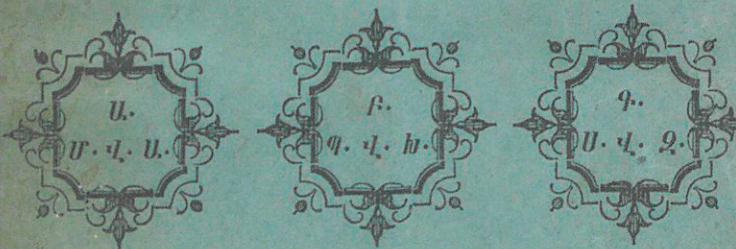
ԱՍԱԾԱԼԻՔ ԹԵՐԻՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԾ ԳԱՄՆ ՇԵԶՄԱՆ ԵՒ ՅՈՒՂԱՐԿԱՐՈՐՈՒԹՅԱՆՑ

ՎԱՄՆ ԵՐԱՆԱՑՆՈՐԴ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻՆ ՊՈՆՑՈՒԻ

ԳԵՐ. ԳԵՐ. ՅԱՎՀԱՆՆԵԼՈ ԳԵՐԱՎԱՅԵՄԱՌԻ ԿՐԻՔԱՆԱՆ

1874 ՕԴՈՒՑՈՒ 18

Ի ՑՈՒԻ ՓՈԽՄԱՆ ԱՄԵՆՈՐՀՆԵԱԼ Ս. ԿՈՒՍԻՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

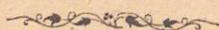
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Յ. ԳԱՎԱՅԵԱՆ

1874

ԵՐԵՎ ՃԱՌՔ

ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱՐՈՅ

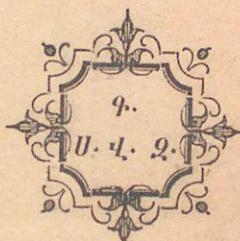
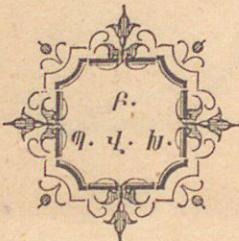
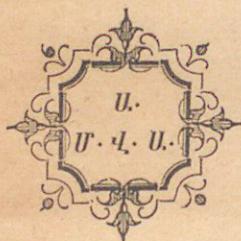
ԱՍՏԵՏԵԱԼԻ ՅԵՐԻՑ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՑ ՎԱԽՆ ՆԵԶՄԱՆ ԵՒ ՅՈՒՂԱՐԿԱՆՈՐՈՒԹԵԱՆ

ՎԱՆ ԵՐԱՆԱՑՆՈՐՅ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻՆ ՊՈՆՑՈՍԻ

ԳԵՐ. ԳԵՐ. ՅՈՎՀԱՆՆԵԿՍ ԳԵՐԱՎԱՀԵՄՈՒԻ ԿԻՒՐԴԵԱՆ

1874 ՕԹՈՍՏՈՒ 18

Ի ՏՕՆԻ ՓՈԽՄԱՆ ԱՄԵՆՈՐՀՆԵԱԼ Ս. ԿՈՒՍԻՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Յ. ԳԱՎԱՖԵԱՆ

1874

13553

481
40 q

ԾԱՆՈՒՅՈՒՄՆ

Այս ձառերը տպուելուն պատճառը այս է՝ որ այս Երաւաշնորհ Եպիսկոպոսը անմոռաց յիշելոց համար, իրեն յիշուն և երկու տարուան տուած բարի օրինակները, և իրեն սուրբ վարուցք յիշատակները բոլոր ազգականք, բարեկամք, և ուղղափառ ժողովուրդը խոնան՝ մտածեն և իրեն այս մաքրակենցաղ վարուցք հետեւին, և աղօթելով անմոռաց յիշատակը պահեն։

ԳԵՐ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԳԵՐԱՊԵՏԱԿԱ

ԿՐԻՄԻՆԱ

ԵԳԻՍԿՈՒՊՈՍ ՊՈՆՏՈՒԻ

Երանի որ հալածեալ լցնես վասն
արդարութեան , զի նոցա է ար-
քայութիւն երկնից : Մատօք . Ե. 10.

Ա.յու տխուր դամբանիս առջին , որ կիւրղեան գերդաստա-
նէն Տրապիզոնի Եպիսկոպոսը Յովհաննէս Գերապայծառին յան-
կարծահաս դուժաբեր մահուան յիշատակն հոս կանդնուած-
կը տեսնենք , իրեն բարեյիշատակ հոգւոյն համար քաւութեա-
նըն Պատարագը մատուցանող հալածեալ բազմարդիւն Արքե-
պիսկոպոսիս , Ժամանակիս դառն հարուածներէն տառապեալ
Աթոռոյն պաշտապան հանդիսացող կաթողիկոսական Տեղապա-
հիս , քաջասիրտ և վեհանձն կղերիս , հարստահարեալ՝ բայց
միշտ հաւատարիմ կեցող ժողովրդեան սդալից ու թալածադին
սրտին երբ կը յիշեցնեմ այս Աւետարանական սրբազն պատ-
դամը , կը բաղձայի որ իմ ամէն մէկ հառաջանքներուս , խօս-
քերուս և շարժմունքներուս հետ նոյն պատգամը դուք ալ ին-
ծի հետ հոս կրկնէիք : “Երանի որ հալածեալ իցեն վասն ար-
դարութեան , զի նոցա է արքայութիւն երկնից ” :

Ա.յու , Արհիապատիւ Տեւարք , յարդոյ կղեր , և Աստուածա-
մէր Ժողովուրդ , այս դամբանիս բոլորտիքը պատած այդ բազ-
մաթիւ խումբին , այդ խորին ակնածութեան , այդ մոտց և
սրտից խորհրդաւոր հիացման , այդ վշտաց հանդիսան մէջ եր-
կինքէն իշած արդարութեան մէկ նշոյլ մը կը տեսնեմ , որ այս
աղնիւ և դիւցազն Եպիսկոպոսին շիրմին վրայ ցուանալով՝ յար-
դանաց և մեծարանաց նուէրը հանդիսապէս կը մատուցանէ ա-
նոր երկրիս վրայ վարած բազմավիշտ կենացը , և անոր անունը
ապագայ դարերուն կը յանձնէ անմոռաց մէկ աւանդ մը , օրհ-
նեալ ’ի շրմանց իւր արիացեալ հօտին , և համօրէն կաթողիկ-
եայ Ազգիս :

Այս դամբանս՝ որ մահուան ստուերաց մէջ մեր արտօսրա-
թոր աչաց առջեւ կանգնած կը տեսնենք, այո՛ առանց արեան,
բայց մարտիրոսական արդեամի վախճանեալ Եպիսկոպոսի յաղ-
թանակի կոժողն է, որ նոր հերձելոց մզած պատերազմին դաշ-
տին վրայ իրեն ոտքին տակ արիապէս նկուն ըրաւ, ոչ միայն
ապականեալ աշխարհիս սկզբունքները, այլ և աղդային մոլար
վարդապետութեանց ճիգը ու զօրութիւնը, և հիմայ իրեն ան-
սասանելի արիութեան փառացը լուսոյն մէջ թաղուած, որ այս
իրեն Դամբանը շրջապատող նիւթական լուսէն աւելի փառաւոր
փայլմամբ մը կը շողայ իր շիրմին վրայ, մեր ամէնքնուս սիրտը
և միտքը իրեն կը գրաւէ, և զմեզ կստիպէ այդ սրբազն Աւե-
տարանական պատգամը կրկնելու թէ “Երանի որ հալածեալ ի-
ցեն վասն արդարութեան, զի նոցա է արքայութիւն երկնից”,
պատգամ մը, որ չէ թէ միայն միսիթար կը մատուցանէ իրեն
սգալից հօտին, և աղդիս թախծագին սրտին, այլ մանաւանդ-
թէ ցնծութիւն կը պատճառէ ամէնքնուս ալ, վասն զի՞նա,
և նովաւ երկնից օրհնութեանց, և բովանդակ հաւատացելոց
յարդանաց և մեծարանաց արժանի հանդիսացանք :

Ո՛ Տեարք, Տրապիզոնի առաքինազարդ Եպիսկոպոսը, Կիւր-
ղեան Յովհաննէս Գերապայծառը մեռաւ . այո՛, այլ անոր գե-
րեզմանը մահկանացուաց ցուրտ մոխիրներուն և չորացեալ ոսկե-
րաց մէջ մի՛ վնառուէք : Անոր Գերեզմանը իրեն արիացեալ հօ-
տին գիրկը, և այս աղդիս սրտին մէջն է : Հոն, հոն պէտք է որ
նշմարենք զանի, և հոն իրեն մատուցանենք մեր վերջին հրա-
ժեշտի ողջոյնը, մեր վերջին օրհնութեանց, և մաղթանաց նը-
ւէրը :

Ծանօթ է ձեզի, ո՛ Տեարք, թէ բնութիւնը ամենէն ազնուա-
կան և չնաշխարհիկ առաքինութիւններուն օժիաներով վար-
դարած էր Յովհաննէս Եպիսկոպոսը : Նոյն իսկ գեռարթիթ
հասակին իբրեւ ճշմարիտ Եկեղեցական մը զարդացաւ, որուն
վրայ հազուագիւտ ձրից, և երկնային անզուգական չնորհաց
առատաբաշխ պարդեւները այնպիսի անպատմելի զարդ և

փայլ մը աւելցուցած էին, զոր իրեն ապագայ առաքինութեանց ասպարհով ըլլալու բաղդն ունեցած երկիրը, և յիսուն տարիէ աւելի իրեն քահանայական խնամքը, և օրհնութիւնները վայելող հաւատացեալները յաւիտեան անմոռաց պիտի պահեն իրենց սրտին մէջ :

Բարեյիշատակ Հանգուցելոյս բնական ձրից օժիտը՝ առատ, ընտիր, և անզուդական էին, բայց չէին կրնար զինքը այդշափ կատարելութեան հասցնել. որով այժմմեր միտքը դրաւելու արժանացած է, եթէ իր մարմնեղին մտաց և զգացմունքներուն անձուկ սահմանէն գերագոյն եղող հոգեղին վաեմ և ճըշմարիտ սկզբունքով մը իրեն միտքը և սիրտը տողորած շլլար ։ Ինքը իր գիտութեան, խոհեմութեան, հաւատարմութեան, և խմասառութեանը մէջ խոսարհաբար կը խոստովանէր թէ՝ իրեն վրայ դատուող ամէն ձիրքը Աստուծոյ պարգեւն է, ոչ եթէ խորխտ բանականութեան մտացածին Աստուծոյն, այլ Աստուծոյն Քրիստոնէից, որուն գոյութեան, մարդեղութեան, և հըրաշալի գործոց բոլոր մարդկային սեռին պատմութեան էջերը հանդիսական վկայ են :

Այսպէս լուսահոգի Հանգուցելոյս բոլոր վարքը ու կեանքը այս ամենաբարերար և ամենակարող Աստուծոյ անսահման յատկութեանց հարազատ նմանութիւնն էր, որ մեզի ուրիշ վախճան մը չէ կարգած բայց եթէ նոյն իսկ ինքը զինքը, և որն որ միշտ մեր սիրտը իր լուսոյն և երանութեանը կը յանկուցանէ իրբեւ մեր ճշմարիտ նպատակը ու կեդրոնը :

Այս գիւցազն Եպիսկոպոսը իր կենաց ամէն վայրկեանին մէջ ճշմարտութեան երկնաւոր ձայնին հետեւելով, որ իրեն սրտին կը խօսէր, չթողուց երրեք որ ժամանակիս ստութեան ճշուջը իր մտաց աչքերը նսեմացնեն, և ուրուական պատկերը իրականութեան գեղ, և երեւակայական ցնորքը յաւիտենական արդարութեան վոխարէն իրեն հաւանեցնեն ։ Թէպէտ և ներկայ թեթեւամիտ գարոյս շրջանին մէջ իր կերանքը վարեց, այլ Հուովմայ Գահին, այդ ընդհանուր և ճշմարիտ Հաւատացելոց

Մօրը կաթին հետ ծծած էր այնպիսի հաւատք մը , որ ընդունած բարի կրթութեան օդնականութեամբը անդրդուելի արմատացած էր իր սրտին մէջ , զոր ընտիր , գերբնական և առաքինի գործովք միշտ կենդանի պահելով թէ այս վշտաց հովտիս մէջ ամէն մահկանացուաց բաժինն եղող նեղութեանց և տառապանաց ատեն , և թէ մասնաւորապէս իր Եկեղեցական վիճակին մէջ իրեն , և հաւատացելոցը դէմ մղեալ կրօնական պատերազմին ժամանակը միշտ կատարելապէս Քրիստոսի ճշմարիտ Քահանայ , Առաքեալ , և ախոյեան հաւատոյ հանդիսացաւ : Այն , Քահանայ , Առաքեալ , և ախոյեան հանդիսացաւ իր Եպիսկոպոսական պարտուց մէջ : Եւ այս Աստուածային կրօնից մէջ մեծ , և սրբազն պաշտօնին պարտականութիւնը յօժարակամյանձն առած էր , վասահ ըլլալով յԱստուած , որ օրհնեց իր Առաքեալները ձիթենեաց լեռանը վրայ , և սրբեց զանոնք 'ի հոգին կենդանարար :

Ուստի իր ազնիւ սրտին անձնանուեր զգացմանց հնազանդելով , վերնական օրհնութեան արդասիքը իրեն հօտին վրայ տեսմնուեցաւ , մանաւանդ այս դառն պարագաներուս մէջ , հիւսելով միանդամայն իրեն օծեալ ճակտին վրայ անարատ և անվիճար պահած Եպիսկոպոսական արդութեան փառաւոր պսակը :

Դուք , ո՛ Հաւատացեալքդ Տրապիզոնի , և Որդիք այս աղնուասիրտ Հօր , սրբեցէք ձեր աչաց արտօսրը , և այդ ձեր խոստովանող Հովուին , որոյ հոգին սրբուած մահուան այս ցուրտ դամբանիս վրայ կը շընի , այդ ձեր խոստովանող Հովուին , կը սեմ , իրաւացի եղող գրուատիքը մատուցէք : Այն , ըսէք , այս ալեւոր Եպիսկոպոսին ձեզի ունեցած հայրական անկեղծ և հարազատ սէր և ինսամքէն աւելի հօր մը իր զաւակաց վրայ սէր և հոգացողութիւն ունենալը հնա՞ր էր արդեօք : Բովոր ազգը վրակայ է , թէ այս անզուգական Հայրը և Հովիւը իր որդիքը և հօտը խանդաղակաթ սիրով մը սիրեց , և այս իր գորովագութ սիրոյն սրտաշարժ ցոյցը ու հաւաստիքը նաեւ մինչ իր մահուան

անկողնոյն մէջ ընծայեց : Հանդուցելոյն հրաժեշտի ողջոյնը իր Եպիսկոպոսական պրտին վերջին զեղումն էր , որ որդիական սիրոյն վառարանին վրայ միշտ անշէջ պիտի բորբոքի փոխադարձ անմոռաց յիշտակաւ :

Հարկ կայ արդեօք յիշելու իր հօտին հաւատոյ և բարի վարուց մէջ տուած այն կատարեալ և աղնիւ դաստիարակութիւնը երբ ահա անոնց սքանչելի օրինակը մէր աչաց առջեւ կը տեսնանք : Անոնք են որ այս դառն պարագայիս մէջ աղդիս վեհանձն հաւատացելոց ընտիր մէկ մասը կը կազմեն , և կաթողիկեացս առանձին յարգանաց , և մեծարանաց , և ընդհանուր Եկեղեցւոյս համարման և պատոյ արժանի հանդիսացած են : Այս պատճառաւ զարմանք չէ որ Յովհաննէս Եպիսկոպոսը մահկանացու կեանքը կնքելուն օրը նոյն վիճակին մեծամեծաց , աղքատաց , որբոց եւ այրեաց առ հասարակ սդոյ օր մը եղած էր , որոնք իրենց հայրը կորմնցուցած բլանուն վրայ անմիսիթար ցաւոց մէջ կը հեծէին : Լսեցինք ամենքս ալ ինչպէս այն սդալից օրը բոլոր իր Հօտը մահուան դադաղին ետեւէն սրտաբեկ կը հառաջէր , ու կողբար , և սրտաշարժ ցաւօք իր Խոստովանող Եպիսկոպոսին յուղարկաւորութեանը կընկերակցէր : Այն , այն օրը այդ Հանդուցելոյն սդապատ դադաղին վրայ հանդիսացաւ պարտուց ամենէն փառաւոր յաղթանակը , որ կաթողիկեայ Եպիսկոպոսի մը շիրիմը կընան զարդարել : Հաւատոյ և կրօնից պաշտպանութեանը մէջ Եկեղեցական առաքինութեանց , և դիւցանական դործոց արդասիքը եղող փառաց նշանները :

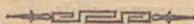
Եթէ որ կենդանութեան ատենը իր անշքասէր համեստութենէն ակնածելով իրեն աղդային և կրօնական բարերարութեանց հանդիսական և երախտագէտ չնորհակալութիւն մը մատուցանելու կարող չէինք եղած , զայն հիմայ իր դամբանին վրայ նուիրելը մեղի սրբազն պարտք մըն է , որուն դառնալով կը փութամ ընծայելու նաև այդ վերջին խօսքը , որով այս անցաւոր երկրիս վրայ ամեն կեանք , ամեն զօդ , ամեն սիրոյ կապ , ամեն մեծութիւն և ամեն վիշտ վախճան կունենան :

բնդունէ ուրեմն, ո՛ խոստովանող Հայր, այս հրաժեշտի ող ջոյնս . զոր քեզի կը մաստոցանենք, աառի սեղանոյ կենդամւոյն Աստուծոյ, և առաջի նշանաց հաւատոյս, որ քեզի և մեզի միանգամայն հաւասար եղած էր :

Երանի՛ թէ այս ներկայ սերունդս, որ իրեն ընթացքին մէջ յողդողդ կը վարանի, քու տուած ընտիր օրինակիդ նմանէր 'ի հաւատոս, 'ի բարեպաշտութեան, և 'ի բարեգործութեան : Երանի՛ թէ անիկայ քու շաւղացդ հետեւելով իրեն երջանկութիւնը չփնտուէր աշխարհային ունայնութեանց, և մտաց մոլորութեանը մէջ, այլ խնդրէր զայն 'ի ճշմարտութեան, և յԱստուածային փառու :

Իսկ Դուք, ո՛ Հաւատացեալքդ Տրավիդոնի, ձեզի մահուան անկողնոյն մէջ աւանդ ձգած Հայրական սիրույ յարդանոք պահպանեցէք, զոր և յաւիտենականութիւնն իսկ ձեր որդիսական սիրոյնմէ չի կընար բաժնել : Զեր Հովիւը և Հայրը յաւիտեանս պիտի վայելէ այն երջանկաւէտ կեանքը երկնային լուսեղին խորանաց մէջ, զոր իրեն խոստովանողական մահը, և Եպիսկոպոսական արիութիւնը կանգնած և պատրաստած են 'ի խորհրդականն երուսաղէմ :

Մինչդեռ իր մահկանացու մասը հոս արդարոց քնոյն մէջ կը ննջէ, իր պահպանութեանը կարդուած Հրեշտակը անոր շիրմին վրայ պիտի հակէ, և խաղաղ լուութեան հանդիսար հոն անվըրդով պիտի տեւէ մինչեւ յօրն վերջին, յորում Աստուծոյ պիտի յայտնէ իր արդարոց և խոստովանողաց իրեն վերջին յաւիտենական փառաց հանդէսը :

ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆ

ԵՐԱՆԱՇՆՈՐՀ ԿԻՒՐՂԵԱՆ ՑՈՎՀԱՆՆՈՒ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Ո՞՞ այս ի՞նչ տխուր տեսարան է որ այսօր աչքին առջին կը ներկայանայ , այս ի՞նչ սրտաշարժ հանդէսներ՝ որ սա նշանաւոր բնակարանիս մէջ կը կատարուին . այս ի՞նչ սուդ ու թախծութիւն է՝ որ բոլոր հաւատացելոց դէմքին վրայ նկարուած կը նշմարուի :

Բայց ո՞վ է սա մէջ տեղ բազմող ալեղարդ ծերունին . Հովուական գաւաղանը ձեռքը , Հայրապետական Խոյրը գլուխը , Եպիսկոպոսական մատանեաւն ու զգեստուքը զարդարուած ամէնուն աչքը ու դիտողութիւնը յինքն կը գրաւէ : Որուն սպիտակափայլ ճակտին վրայ կը շողան անմեղութեան հետ իմաստութիւն , սրբութեան հետ արիութիւն , նախանձաւորութեան հետ խոհեմութիւն , և ամէն առաքինութեանց հետ անթառամե անմուաց նահատակութեան մը փառքն ու պատիւը : Ո՞վ է , կ'ըսեմ , սա չնաշխարհիկ անձը , սա հազուագիւտ հովիւը , սա անզուգական Հայրապետը , զգօն՝ Հովուապետը , սա անընկճելի ճշմարտութեան ախոյանը , և ճշմարիտ ազգասիրութեան մը զոհը , սա կրօնքին արի ու քաջ խոստովանողը . ո՞վ է , բարեպաշտ ժողովուրդք , կը ճանչնա՞ր դուք զի՞նքը , դիտէ՞ք անոր առաքինափայլ ու ճգնասէր վարքը , կը յիշէ՞ք անոր յաւերժական յիշատակաց արժանի վարմունքը . . . : Ո՞վ իմին աչքերուս ազի արտասունքներն , իջէք յորդութեամբ , իջէք . վասն զի այս անդութ մահուան սուր մանդաղին տակը իյնող Պատուական Հայրապետը , կիւրղեան Յովհաննէս Եպիսկոպոսնէ , մեր Սրբազն Հայրը , Տրապիզոնի Զահը , Պոնտոսի փառքը , Հայաստանի պարծանքը , Ազգիս մէկ փայլուն աստղը , ամէն աղդաց սիրելին ու մեծարելին , առաքինութեան ու գիտութեան վերջապէս մէկ աննման օրինակը :

Ո՞վ անդութ մահ նախանձեցար մեր այս դառն վիճակին մէջ ունեցած մէկ միմիթարութեանն ալ, ու զայն յափշտակեցիր մեր ձեռքէն՝ ի սուդ ժամանակի, թողլով զմեղ ամենքնիս ՚ի սուդ անմիմիթար . . . : Բայց մի՛ կարծէր յաղթանակել, վասն զի Անիկայ չ'մեռաւ, այլ կենդանի է, կենդանի մեր ամենուն սրտին ու մոքին մէջ, Անոր քաղցը ու բարի յիշտակը իր հարազատ որդիքներուն կուրծքին վրայ ուկի տառերով յաւիտեան անջնջելի ու դրոշմած պիտի մնայ . Անոր գովելի անունը յորդւոց որդի պիտի յիշուի : Այս կենդանի է Անիկայ, որուն երկիրս ալ չ'կարենալով արժանաւոր բնակարան մը ըլլալ, թուաւ հոգւով անմահից տաճարը . իւր հանդիսոր դտնալու, իր բազմարդին կենացը անշափ քրտանց ու վաստակոց անմահական ու արժանավայել պտուզները վայելելու, և ո՞չ, ի՞նչ հիանալի կեանք, ի՞նչ զարմանալի վարմունք . . . :

Բարեպաշտ ու Աստուածասէր ծնողաց զաւակ . ՚ի մանկութեան զարմանալի իւր խելօքութեամբը, քաղցրաբարոյ և սիրուն կերպերովը, ՚ի պատանեկութեան յամենայնի հըս և հըսպատակ իր ծնողացը . ուսումնասէր և յառաջադէմ ՚ի զիտութիւնս, տուաքինութեանց սիրովը վառւուած միշտ իւր բաղձանքները առ Աստուածայինն ձգտելով՝ Աստուծոյ տաճարին մէջ իւր ստեղծովին կատարելապէս ծառայելու մոօք, կ'արհամարհէ զաշխարհայինն վեհանձնութեամբ ու իրեն վիճակ կ'ընտրէ Եկեղեցականութիւնը, որուն համնելու համար ամէն ջան ու ճիգ ՚ի գործ կը դնէ . գիշերները հսկելով աղօթիւք և ուսմամբ կ'անցնէ, ցորեկները նոյն իսկ անմեղ զքօսանքներէ ու զուարծութիւններէ իր անձը զրկելով . ունեցած վայրկեաններն ու ժամերը իր միտքը լուսաւորելու և կրթելու միայն կը գործածէ :

Ո՞վ կընայ պատմել Անոր եռանդուն ոգւցն ունեցած զարմանալի գործքերը, երբ իր վախճանին համնելու համար, ամէն վտանգ աչքը առած, երբեմն լայնատարած ծովերը ճեղքելով կ'անցնի, երբեմն ալ լեռներն ու ձորերը կը կտրէ ամենաղքուարին ու վտանգաւոր ճամբորդութեամբ : Ո՛չ վշտերը, ո՛չ աշ-

խատանքները, ո՞չ վտանգները, չեն կրնար երբէք դիմքը վախւցնել ու ետ կեցնել իր Սուրբ բաղձանքէն :

Վերջապէս իր երիտասարդութեան մէջ կ'ընդունի քահանայութեան Սուրբ կարգը՝ ի Մերտին, ու շատ ամենայնի այս բարձր աստիճանին ոգին հաղած, կը մտնայ անոր լայնածաւալ ասպարիզին մէջ, ուր ալ քաջութեամբ կ'սկսի իր հոգեւոր արշաւանքները, բայց իր ոտքերը դադար կը գտնան սիրոյն հայրենեացը մէջ, հոն իւր եղբայրները ու սիրելիները հոգեւոր իմաստութեան կարօտ տեսնալով՝ իր անձը բոլորանուեր կը դընէ անոնց երջանկութեանը համար։ Եւ իրօք անոր նախնական աշխատութեամբը ժողովրդեան մէջ կ'արթննայ առաքինութեան և ուսումնասիրութեան ոգին, այնպէս որ քիչ ժամանակի մէջ նոր կերպարանք մը կ'առնէ իրեն հոգոցը յանձնուած հօար։ Բայց աւազով որ հոգւոց թշնամին կը նախանձի այս բարերադրժողովրդեան երջանկութեանը, որով կ'սկսի հակառակութիւններ յարուցանել անոր դէմ ու արդելել իւր պաշտօնը համարձակ կատարելու . մինչեւ անդամ սուտ եղբայրներու ձեռօք խաւարային բանտերու մէջ ծանր շղթաներու տակ հեծել կուտայ . և այսչափին դոհ ըլլալով՝ այն աստիճան անոր դէմ հալածանքը կը սաստկացնէ, որ Պոնտոսէն մինչեւ յԱտալիա աքսորեալ կուտայ . Այս առաքինափայլ քահանայն իր հաւատքին համար ոչ միայն հալածուին ու աքսորուիլ, այլ նաեւ արիւն թափելն անդամ իրեն փառք ու պարծանք սեպած ըլլալուն, արիական հոգւով ամէն նեղութեանց ու վշտերու դիմադրաւ կըլլայ . և կատարեալ համբերութեամբ էն ծանր խաչերն ալ ու բահութեամբ կը կըէ . Ասոր վկայ են ֆացայ, Սամսոն, Մարգուան ու ինկիւոփի, և այլ շատ մը երկիրներ, որոնք Անոր նահատակութեանցը ականատես ըլլալու, և զարմացմամբ եւս դիտելու բաղդաւորեցան . Բայց Դուն, ո՛ Տրապիզոնի ժողովուրդ, այն ի՞նչ մեծ խնդութիւն ունեցար, երբ հալածանաց դառն ժամանակին՝ ազատութեան ու խաղաղութեան դար մը յաջորդելով քու նորաբողբոջ Հովիւդ նորէն յաղթական փառօք քե-

զի վերադարձուց։ Անոր նախանձաւորութեան ոգին իր ժողովրդեանը տեսութեամբը կրկնապատիկ արիացած, և ամէն արդեկներէն բողոքովին զերծ ու ազատ մնացած, ա'լ սկսաւ իրեն ընթացքը այնպիսի կարդի մը դնելու, որ իւր անձին յառաջադիմութեամբը առաջ կը մնէր զժողովուրդը, և ժողովրդեան առաջ երթալովը ինքը եւս քան զեւս կը զարդանար առաքի նութեամբ ու իմաստութեամբ։

Ամիսները ու տարիները սահած անցած ատեննին՝ հիացմամբ կը տեսնային Տիրոջը այգւոյն ու անխոնջ մշակը՝ կամ' ի քարոզութիւն բանին կենաց, կամ Եկեղեցւոյ մէջ իր հոգեւոր պաշտամանցը պարապեալ, կամ իր խուցին մէջ առանձնացած, երբեմն ազօթքով, երբեմն ընթերցմամբ, երբեմն ալ պէսպէս ճգնութիւններով զբաղած։ կամ յայցելութիւնս հիւանդաց, կամ' ի տես ալքատաց և որբոց, և կամ մանկատոյն գլուխը՝ դասատութիւն։ Սոյն այս կատարեալ ու առաքինի կենօքը, նախանձելի էր քահանայից դասուն, պատկառելի ժողովրդեան, մեծարելի էր աւագանւոյն, ընտիր առաջի Եկեղեցւոյ, և միշտ հաւատարիմ քաղաքական իշխանութեան, որով և արժանի եղաւ մինչեւ անդամ Եպիսկոպոսական բարձր աստիճանին ալ վերանալու։

Այս նոր ընթացքին մէջ ալ պայծառացաւ ու փառաւորեց և քան զեւս իւր վիճակը. որովհետեւ այս սակաւամեայ շրջանին մէջ ալ՝ այլ և այլ կատարելութեամբ կզերն ու ժողովուրդը իմաստութեամբ կառավարած ժամանակը, չէր դադրել նաեւ բնաւ՝ լուսաւորելու իր իմաստուն խորհուրդներովը շատերը, որ վստահութեամբ և համարձակութեամբ իրեն կը գիմէին + անանկ որ այս 'ի քահանայութեան անխոնջ և անհանդիստ մը շակը, յեպիսկոպոսութեան և ըստ ամենայնի անխոնջ ու անհանդիստ հոլիւ մը հանդիսացաւ։ Ապա ի՞նչ ըսենք այն անզուգական փառքին ալ զօր ունեցաւ, երբ արժանի եղաւ վատիկանեան Տիեղերական Սուրբ Ժողովոյն Հարցմէ մինն ըլլալու, կը թողում այլ ուրիշ ամէն փառքերն ու պատիւները՝ զորս այլ

և այլ պարագաներու մէջ իւր արժանապատուութեամբը ստացաւ ու խոնարհութեամբ ալ վարեց ։ Աղջիկ աղոց հարկաւոր կրթութեան համար պատշաճաւոր դպրոց մը կանգնած ու զայն ընտիր վարժուհիներով հոգացած, և զանոնք օր ըստ օրէ յառաջացնելու համար հարկաւոր միջոցները բանեցուցած ատեն, միւս կողմանէ ալ մանչ տղայոց համար վայելուչ դպրոց մը կանգնելու նիւթերը պատրաստելին ետ չէր կենար ։ Եւ Դու Տրապիզոնն, Դուն մինչեւ հիմայ զայն կառուցեալ կը տեսնայիր, եթէ գժբաղդաբար ամէն բան երող ու մրկող արտասուալի և քստմնելի հոգեւոր ապստամբութեան կրակը չ'վառէր ու չ'բորբոքէր նաեւ քու մէջդ ալ :

Ո՞վ անիծեալ ապստամբութիւն որ մեր ամենասիրելի Հօր կենացը թելլ տարածամ խղելու պատճառ եղար, ո՞հ իցիւ թէ այսպիսի մահ մը ըլլար միութեան ու խաղաղութեան կապ մը և Եկեղեցւոյ պայծառութեան շարժառիթ մը :

Վերջապէս այս ամենակատարեալ հնազանդութեան, խոնարհութեան, ժուժկալութեան ու գիտութեան դիւցազունը, սրբութեամբ կ'ապրի, սրբութեամբ ալ կը մեռնի ։ Իր տասն ու հինգ աւուր ծանր ու հոգեւարք տագնապներուն մէջ սրբափայլ շրթունքներուն վրայ և ոչ փոքր ինչ տրտունջ ու գանգատ մը կը լսուի, ըստ ամենայնի Աստուծոյ օրհնեալ կամացը համակերպեալ կը նդունի սիրով մահուան այս դառն բաժակը, որով կ'օրհնէ իւր սիրելիները, կը ներէ իւր թշնամեաց և ապա դորովանօք կենաց փայտն ընդգրկած իւր ամենասուրբ և Անաբատ Յղացեալ Մօր գիրկը կ'աւանդէ իւր Սուրբ Հոգին :

Իսկ Դուն ով երջանիկ Հայր ։ դուն որ հիմայ անտրտում մէջ Աստուծոյ սէրը կը վայելիս ։ Դուն որ ասանկ հրաշալի օր մը մահկանացուն անմահութեան հետ փոխելով հրեշտակաց Թագուհւոյն Վերափոխման փառացը դունդագունդ զուարթնոց ընկերակցութեան մէջ խառնուած, նորին կուսական Աստուածամայրութեան անմահարար շուքին ներքեւը պատսպարեալ յերկը յերկինս կը փոխադրուիս ։ Դուն քու հայրական օրհն

նութիւններդ մեզի տառապեալ որդեկացդ թողնելէն զատ ,
տուր նաեւ մեզի կցորդ լինել քու ոգւսյդ , նախանձաւորու-
թեանդ և առաքինութեանցդ : Եւ ինչպէս որ Դուն զբահանա-
յութեան փառքը յիսունուերկու տարուան երկարատեւ շըր-
ջանին մէջ անարատ պահեցիր , աւելցնելով նաեւ օծեալ ճակ-
տիդ վրայ անարատ և անվթար Եպիսկոպոսական արիութեան
մը փառաւոր պսակն ալ . աղօթէ որ նոյնպէս մենք ալ Քու ա-
նարժան որդիքներդ մեր պաշտամանը մէջ անարատ ու անվթ-
թար մնալով , միսիթարենք ու վշտացեալ և այրիացեալ ժողո-
վուրդդ : Դեռ մեզնէ չբաժնուած՝ ով Երանաշնորհ Հայր՝ տաւր
Քստուածապարդեւ օրհնութիւններդ առատութեամբ այս
ժողովրդեանդ ալ , որպէս զի այսչափ հակառակութեանց ու
նեղութեանց մէջ՝ իրենց Սուրբ Հաւատքին վրայ հաստատ ու
ամրապինդ կենան , և բարի գործքերով ու առաքինութեամբ
լեցուած , ամէնքնիս ալ միաբան , ինչպէս նաեւ մեր մոլորեալ
եղբայրներն ալ , հուսկ ուրեմն մեզի հետ միանալով՝ արժանի
ըլլանք օր մը Քու քաղցր շրթունքներէդ լսելու յարքայութեան
երկնից այն ուրախարար ձայնը թէ՝ “ ահա ես և մանկունք իմ ” .
Ուր նաեւ կարենանք Քեզի հետ փառաւորել յաւիտեան զՓըր-
կիչն հոգւոց մերոց և զՄայրն նորա Ամենորհնեալ . Ամէն :

Յիշատակ արդարոց օրէնտօթեամբ եղի իցի :
Սալիչէրին զերբի աղքաշ ըլս օլուն :

Կվեթ աղիղէր՝ աղիղ ֆէտէրիմիղ շու փանիտէ էօմրիւնիւ
թէքմիլ իտիպ ախրէթէ կէօչ իթտի . պիզէ եալընըզ քէնտի
զիքրինի պըրագարագ : Պէլի պիզէ քէնտի էօմրիւնիւն զիքրին
տէն մա՞տա պիր շէյ պըրագմատը , քի օնուն մէտհինի իտիպ
թէաէլլի օլա պիկէլիմ : Յագաթ պու աղիղին մէտհինի պէնիմ կիսիլ
պիր զայրֆ լիսա՞ն մը թէքմիլ իտէճէք . ախ , խայր խայր մէմիշ
քէթտէ օլան ճէմի ճէմատը . կէրէք միլլէթի ասլիյէմիղ վէ կէ-
րէք միլլէթի սայրիէ ճէմիսի շահատէթ իտէք պու աղիղին ճէմ
ըուհանի վէ ճէմ ճիսմանի թէքմիլիյէթինէ . օնուն իլմի ըուհա-
նիտէ օլան աղիմէթինէ , վէ տիւնեավի բօլիթիգա զըմմնտա օ-
լան տիրայէթինէ : Յագաթ մատամ քի պէն տախի թըֆըլ չա-
ղըմտա պու աղիղին թահար իտարէսինտէ պուլունուպ օնուն
թաթլը նասիհաթլարնա հիսաէտար օլմուշում , վէ շու քահա-
նալըգ մէննէթինէ եէթիշտիքտէն սօնրա եիրմի սէնէտէն միւ-
թէճալուգ օնուն եինին ալթընտա օլարագ ֆէտէրանի մուհապ-
պէթինէ շահէսթէ օլտուղումա միւթէշէքքիւրէն պիր գաչ չիգթ-
սէօլ սէօլէմէյէ ճէսարէթ իթմիշիմ :

Պու աղիղ ֆէտէր թըֆըլ չաղընտան նէ մէննէթ իշին չաղ-
ըլըմըշ օլտուղումու պէյան իթմէք իսմէյէրէք , չօնուդլարա
սէվկիւլիւ օլան օյունլարը թէրք իտէրէք , էյլէնճէսի պօյտաշլա-
րընը պաշընա թօփլայըպ , օնլարա հօճա օլարագ սայրի օնլարա
օդումագ եազմագ տէրս վլրկյօր կիպի շէյլէք իտի էյլէնճէսի :
Էվլէթ՝ մագում չօնուդլարը թէրպիյէ իթմէքտէ օլան հավվէ-
սինի թէքմիլէն իճրա իթտի եաշը պիր աղ կէրի կիթտիքտէ .
չօնուդլուդտա էյլէնճէ վէ թագլիտ իթտիյի մէննէտի իւզէրինէ
ալըպ , պունճա զահմէթ վէ տիարի գուրպէթլէրտէ թահսիլ իթ-

տկյի իլմի հէմչիրէլէրի օլան չօճուգլարա էօյրէթմէյէ սարփ իտէ ըէք պունտան եալընըզ քէյֆ տույար վէ պունու արդ իտէր իտի , հէր ան էօնիւնէ աշըլմըշ օլան զէնկինիք շէրէփ վէ բայէթ տէր եալարընը թէրք իտէրէք եալընըզ հէմչիրէլէրինի ըշըգլանտըր մագ վէ թէրպիյէ իթմէք իտի պիւթիւն արզիւսիւ վէ ճահտ ու զայրէթի : Պու սէպէպէ տախի Ալլահա խըտմէթնի օլմագ թարիգինի իւյիւտէյիալ պիր թարափտան սապի սիւպեանըն թէրպիյէսինէ մէշղուլ օլուուղու եէրտէ օ պիր թարափտան տա իլմի իլահիյէ թահսիլինէ մէշղուլ օլուպ արդ իթտկյի քահանալըդ մէսնէտինէ շայէսթէ օլուու : Ֆագաթ պունտան սօնղրաքի կէօս թէրտկյի համյէթի վէ զայրէթի քի՞մ թարիփ իտէպիլիր . կէրէք քիլիսէ թէտպիրըէրի հագգընտա , կէրէք ճէմաաթը պունճա ըու հանի թալիմաթլարընըն աղըր եիւքլէրինի իւղէրինէ ալբա իհ թիարլարա փէտէր , կէնճլէրէ գարտաշ , քէնտինտէն սինճէ քիւշիւք օլանլարա էվլատ նազարըյլա պագըպ հէր պիրինին իգթիզասընա կէօրէ գայրըը կէողէտիր վէ թէսէլի իտէր իտի . հաս թալարա վէ սաղլարա Ալլահ թէնպիհէրինին թէմիլ թաամիա ըընը զանի զանի թէվճին իտիպ քէնտի քիւչիւք ճէօմաաթընը էն պէօյիւք միլէթէրէ իսպէթ վէ էօրնէկ իթմիշ իտի :

Ֆագաթ զալիմ շէյթան պու աղիղին պու թարդ համյէթի զայրէթինէ թէհամմիւլ իտէմէյիալ միլէթի իխմիւլա թահրիգ իտէրէք պու աղիղի քէնտի սիւրիւսիւնտէն այըրըպ Ատալեայա մէնփի իթտիրտի . քի օնտա օնսէքիզ այ սէվկիւլիւ ճէօմաաթընա հասրէթ գալտրդտան սօնղրա Տէվլէթի-Ալլյէնին ինայէթի իլէ թէքրարէն ճէօմաաթընա սահիտ օլուուդտա կէօսթէրտկյի ճահտ ու զայրէթէ շահիտ , պու կիւնքիւ կիւն քէնտինէ տիւշ ման օլուպ քէնտինի խօրլայանլարը տավէթ իտէրիմ : Շէջլէ քի օնլարտան փէք չօգլարը զայլ իթտիքլէրի համյէթլի չօպանը թէքրար պուլուուգլարը իչին քէնտիքլինի մութլուլու սայտըդտան սօնղրա , թէքրար օնու զայլ իտիպ օնուն էօմիւր պախ նասիհաթլարընտան մահրում գալմամագ սէպէպի իլէ պու աղիղին տիարի գուրպէթէրտէ տախի Ալլահըն քէլամընը վազ

իմմեք արզուսունա մէն վէ էնկէլ օլմուշար տըր ։ Զիւնքի պու
աղիղ ֆէտէր ճէօմաաթընա Ալլահա օլան պօրծլարընը թաալիմ
իմմէյի քիփայէթ սայմայը, վէլինիմէթիմիղ օլան Տէօվէթի
Ալլիկէյէ օլան պօրծլարընը նասիհաթ իտէրէք օնլարը հիւքիւմէ
թի Սէնիյէ ինտինտէ տախի մագպուլ կէօմէլմէյէ իդաամ ի
տէր իտի ։ Պու սէպէպէ տախի պիր միւտտէթտէն սօնղըա գիս
գուլուլուգ մէսնէտինէ տավէթ օլունուպ, գարաղա քէնտի ըա
տէթինէ գարշը, վէ սայքի պիր ըուհանի ճէպը իլէ պու մէսնէ
տի անցնա ալըպ քիլիսէնէ էն ճէսիմ մէսնէտէ շայէսթէ օլա
րագ էվլատլարընը շազ ու մէսրուր իյէտի ։ Վատիկան ու մումի
մէջլիսինտէ սէքիլ եիւզ Հայրապէտէրին պիրիսի օլարագ եա
նըլմազըրդ մատտէսինի իմզա իտէն քիլիսէ չօպանլարը սըրասըն
տա պուլունուպ տիւնեատա իմզա իթակի սահինիլիյին շէրէֆի
նի ալմագ իչին պու կիւնքիւ կիւն կէօյէրէ տօզրու եօլ բէվան
օլուպ կիթտի ։ Ֆագաթ շու իմզա իլէ թաստիդ իթակի հշար
ուսունէն նէ զալիմ ֆէլաքէթէր եալտըրմատը պու ազիզին
պաշընա ։ Պէլի պէլի էլլիքէրէ գըսկանան մէլուն պունտա տա
խի պու աղիղ ֆէտէրին թալէհինէ գըսգանարագ նէ փսի քէն
տի էլինտէ թէրպկի օլան զաթլարը այաղա գալտըրարագ տէօրթ
սէնէտէն պէրի հէր տիւրիւ սըգլէթ վէ եիւրէք օյնաթմալարը
նա կիրիֆթար իթատիքտէն սօնղըա, նիհայէթինտէ տախի իպա
տէթկեեահը օլան քիլիսէսինտէն վէ սաքին օլտուզու էվինտէն
Զապթիյէ մարիփէթի իլէ տիշարը իթմէյէ արը իթմէտիէր ։
Ֆագաթ սէքիլէրին պու նապէճա հարաքէթէրի պու ազիղ
ֆէտէրին թէմիղ եիւրէյինտէ գատէմ իտէն ֆէտէրանի մու
հապպէթի տահա զիյատէ աշիքեար իթմէյէ վէսիլէ օլտու ։ Էլ
վէթ աշիքեար կէօրիւնտիւ քի պու ազիղ ֆէտէրին եիւրէյինի
ինճիտէն նէ քիլիսէսինտէն մահիրում օլտուզու իմիշ, վէ նէ տէ
քէնտի էօզ մալի օլան էլինտէ պու թարզ պիր եապանճը կիպի
տիշարը օլմասը ։ Իլլա քէնտի էլինտէ թէրպկի օլմուշ, վէ ելան
էվլատ նապարըյա պագալըլը վէ սէվտիյի վէ ճանլարընըն իսէ
լասիյէթի իչիւն կիծէ կիւնտիւզ ահ ու ֆիզան իթակի զաթլա-

ըըն զայէթ եօլունտա իշրիլէմէլքրի իմիշ ։ Պու սէպէպէ սատրդ էվլատլարըլլա պէրապէր օտա գարուսունտան տիշարը չըդար զը վագըթ կէօղլէրինի վէ թիթրէյէն գոլլարընը կէօյլէրէ գալ տըրըպ “ ամս ազիզ ֆէտէր սէնին միւպարէք էվլատընլա պիր միքտէ չա՛ր նո՞ւ ո՞սց ֆէտէր պունլարա պաղըւլա չաղըրմայա ճէսարէթ խտէմէմ ։ Փագաթ իլք շէհիտին սո՞րբ Սուեֆոննոս իշ պիրլիքտէ „ Տէ՛ր մ' հաճառէր ո՞սց ՚ի ժո՞ւ , էֆէնտիմ շու սէփիլէրէ իթափիլէրի պինամուլուղու կիւնահ եազմա տէյի ֆիղան խտէրիմ տէյէրէք գարուտան տիշարը չըդար , օնլարը Ալլահըն ինտինտէ սիփէր իթմէյէ չալըչարագ :

Իմտի ձևագուհ արդարոցն օքնութեածն եղէցն . ջիւնքի պու ազիզ Փէտէրին թէքմիլլյէթինէ եալընըլ Տրապիզոնն էհալիսի տէյիլ . իլլա Էնկիւրիւ Մարսըվան՝ Սմասիս՝ Արվազ Թօգաթ էրզրում վէ Արդուին էհալիլէրի տախի շահիտ օլուուգ տան մա'ատա , պունուն էլինին ալթընտա օլուա օնա էվլատ օլմագ արզու խտէնլէր տիրլէր : Պու սէպէպէ պիլա Փէրվա էֆէն տիմիլ քրիստոնուն սէօղիւնիւ թէքրարլայըպ պու ազիզ Փէտէր էօլմէտի . իլլա շէրահաթա կիթմէյէրէք էօլիւմտէն էօմիւրէ թէպտիլ օլուու տէյէպիլիրիմ՝ Քո՞իեցան ՚ի ճանուանէ ՚ի կեանս ։ Իմտի շաղ օլուն օնուն սատրդ էվլատլարը . սիզին կէօղ եաշլարընըզը , էվլէթ էվլէթ Փէտէրիմիզի կէօրլէրէ եօլ ըէվան իթափիք , հէր նէ գատար տա արթըգ օնու եիւզ պէ եիւզ կէօրմէյէնէք իսէք , պու ճիւմէ օնուն պըրագտըզը էյի իպրէլէրին զիքրի պիզիմէ տիր : Էվլէթ քէնտիսի էպէտիլիէ կէօչ իթտի , լաքին էյի իսլըթ պըրագտը քահանալարա քէնտի արգասընտան կիտիպ ճէմաաթըն իգթիպալարընտա ասլա խաթըը կէօնիւլ պագմայարագ Ալլահտան իլան օլմուշ կէրչէքլիքլէրէ վազ իթափիքտէն սօնդրա , օնլարա ֆարզ օլան պօրճլարընը էտա իթտիրմէք իշիւն ճահա ու զայրէթ իթմէք իշիւն : էյի իպրէթ պըրագտը իհթիսալարա , քէնտի կիափի կիւն պէ կիւն էյի էօլիւմէ հազըրըդ իշիւն սարփ իթմէյէ գալան էօմիւրլէրինի : էյի իպրէթ պըրագտը նիհայէթ ումումի սո՞րբուու ճէմաաթա

հալածանութեան վէս սրգըթեթ վագըթլարընտա նէթ թարդ տավրանմաւը վէնէ կեօնէ թէհամմիւլ իթմէլի օլտուգլարը իչիւն։ Պուսէպէպէ պու ազիղ ֆէտէրին պըրագտըղը էյի իպրէթլէր արդասընտան կիտէրէք օնուն զիքըրինի իտիպ Ալլահա շէրէփ վէրմէլիյիղ։

Իմուի սէն տախի եաւ ազիղ ֆէտէր, նասըլ քի սազլըզընտա պիղի գայըըըը կէօզէտիր վէթաթլը նասիհաթլարըն իլէ պիզի պէսլէր իտին իսէ, շիմուի քի կէօյիւ ֆէտէրին տիզարընտա, օնու եիւզ պէ եիւզ կէօրմէյէ շայէսմէ օլտուն, պիզի ունութմա, ըէճա էթ պիզիմ իչիւն Ալլահա քի սէնին պըրագտըղըն էյի իպրէթլէր արգասընտան կիտէրէք սանա շայէսմէ էվլատ օլա պիլէլիմ։ վէ Ալլահա արգըլ վէրէրէք սէնին զիքըրինի իտէլիմ։ Յէլադան որհնութեամբ եւեցի։

1874 Օդոստ. 19

Բատրիլէրին ժամինտա
Կիւրդեան Եպիսկոպոսուն թաղումընտա
սէօյլէտիմ։

Ս, Ա, Ջ

23502 - 23504 (3f.)
8 8093 - 8095 (9k.).
5291 (7f.).
5835 (2f.).

«Ազգային գրադարան

NL0109793

«Ազգային գրադարան

NL0109792

«Ազգային գրադարան

NL0109791

«Ազգային գրադարան

NL0109790

«Ազգային գրադարան

NL0109789

«Ազգային գրադարան

NL0109788

«Ազգային գրադարան

NL0109794

«Ազգային գրադարան

NL0108765

